

Nr 32.

Av herr Jönsson i Fridhill m. fl., om anslag för lindring av fraktkostnaderna för kalk.

Under nionde huvudtiteln har sedan 1908 av riksdagen årligen anvisats förslagsanslag till lindring av fraktkostnaderna för kalk för jordbrukets behov. Av den utredning i ärendet, som i årets statsverksproposition som bilaga är bifogad framställningar under nämnda huvudtitel, framgår, att det stöd som lämnats jordbruksnäringen under denna form högst väsentligt bidragit till ökad användning av kalk som jordförbättringsmedel.

Kalkens betydelse och oumbärlighet, icke minst för de svagare jordbruken i landet, är numera också så väl känd och uppskattad, att det skulle vara mer än beklagligt, om vårt finansiella läge nu skulle motivera statsmakternas förklaring, att det anslag, som under så lång följd av år utgått och kanske mer än någon annan åtgärd bidragit att stimulera och höja vår jordbruksproduktion, nu icke vidare bör utgå. När därför föredragande departementschefen, trots tillstyrkande av lantbruksstyrelsen, järnvägsstyrelsen och särskilda sakkunniga för utredning ifråga om inhemsk tillverkning av konstgödselmedel, ansett, att det i innevarande års riksstat med kr. 1.800.000 uppförda förslagsanslaget för fraktlindring, bör helt utgå ur riksstaten för nästkommande år, måste man fråga sig, om denna sparsamhet är försvarbar även i tider då man med största varsamhet måste pröva och besluta om statens utgifter. Skulle riksdagen dela Kungl. Maj:ts uppfattning i denna punkt, måste detta beslut ovillkorligen bland de kargare bygdernas jordbrukare, som i dessa tider kanske mer än andra befolkningslager kämpa en hård och ojämn kamp för att hålla sin ekonomi flytande bland motgångar och

förluster, kännas som om det numera ingenting vore till övers för deras behov av de många miljoner som årligen uttagas under olika skatteformer.

Att bygga på en väntad nedsättning av fraktsatserna som kompen-
sation för ett uteblivet fraktlindringsbidrag är en något osäker grund,
ty såväl statens som enskilda järnvägars förvaltningar synas hava svårt
att följa med i den nedåtgående priskurvan. Även kalkproducenterna
hålla priser för sina varor som med nuvarande priser på jordbrukets
produkter icke locka till användning av kalk som jordförbättringsmedel
om därtill skall läggas alltför dryga fraktkostnader.

Det förefaller oss därför att synnerligen goda skäl tala för att ifråga-
varande anslag upptages till samma belopp som förut och hemställer på
grund härav vördsamt,

att som förslagsanslag under nionde huvudtiteln
måtte för första halvåret 1923 upptagas 900.000 kr.
att under nu gällande villkor disponeras för lindring
av fraktkostnaderna för kalk.

Stockholm den 19 jan. 1922.

<i>Sven Jönsson.</i>	<i>Bernhard Nilsson.</i>	<i>Gustaf Olsson</i> i Ramsta.
<i>Sven Persson.</i>	<i>Ola Jeppsson.</i>	<i>P. Ödström.</i>
<i>N. E. Nilsson.</i>	<i>Oscar Osberg.</i>	<i>Axel Andersson.</i>
<i>J. Rehn.</i>	<i>Johan Jönsson.</i>	<i>Emil Gustafson.</i>
<i>Sven Olsson.</i>	<i>Eric Rydström.</i>	<i>John Jönsson,</i> Boa.
<i>Sig. A. Carlsson.</i>	<i>Carl Ros.</i>	<i>A. W. Lundén.</i>
